(Байка)

"Чого це, Петре, ти такий сьогодні радий?
Веселість на виду і пляшка на столі...
Чи не уряд добув високий від громади?
Чи в спадщину дістав гарненький шмат землі?"
"Не догадаєшся; такі дрібні причини
Не піднесли б отак угору настрій мій.
Але сьогодні я справляю роковини.
От подивись лишень: у книжечці оцій
Події списані мої на всякі дати,
І як погляну я в цю книжку перед сном,
То й знаю, в честь чого мені бенкетувати
І чи горілкою відбутись, чи вином.
Он тут записано, що в місяці такому,
Такого саме дня, який у нас тепер,
Позаторік я дав Кирилові Швидкому
Такого стусана, що ледве він не вмер.
І перемогу цю святкую я щороку.
Прослав же, друже, й ти лицарський мій кулак."
"О, знаю, часом він важкий собі нівроку...
А що це в тебе там під оком мов синяк,
Ще й неабиякий?"
"Під оком? То дурниця;
Від синяка того я ще не пропаду.
То вчора нам з Яцьком[2] прийшлось не помиритьсяся,
Так він мене черкнув легенько по виду."